

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 23.207 van 19 februari 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 8 december 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 16 oktober 2008 tot weigering van de aanvraag tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf, verleend op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede van het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 7 november 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker diende op 24 maart 2006 een asielaanvraag in.

1.2. Op 21 april 2006 besliste de gemachtigde van de minister tot de onontvankelijkheid van verzoekers asielaanvraag.

1.3. Hiertegen tekende verzoeker dringend beroep aan dat door de Commisaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verworpen werd op 12 juni 2006.

1.4. Tegen deze beslissing diende verzoeker een schorsings- en annulatieberoep in bij de Raad van State. Bij arrest nr. 167.946 van 19 februari 2007 verwierp de Raad van State dit beroep.

1.5. Op 27 maart 2007 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9, derde lid (oud) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), om medische redenen.

1.6. Op 27 juni 2007 besliste de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken verzoeker een tijdelijk verblijf gedurende een jaar toe te staan.

1.7. Bij beslissing van 15 juli 2008 werd verzoekers verblijf verlengd voor de duur van twaalf maanden. Deze beslissing werd ingetrokken bij beslissing van 5 augustus 2008, betekend aan verzoeker op 6 augustus 2008.

1.8. Op 16 oktober 2008 nam de gemachtigde van de minister van Migratie en Asielbeleid een nieuwe beslissing tot niet-verlenging van de machtiging tot verblijf. Deze beslissing werd verzoeker betekend op 7 november 2008.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing.

1.9. Tevens werd aan verzoeker op 7 november 2008 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op voor zover het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing omdat naar haar oordeel de verzoeker het vereiste belang ontbeert bij dit beroep. Verwerende partij preciseert dat een eventuele schorsing/nietigverklaring van het in casu bestreden bevel om het grondgebied te verlaten geenszins maakt dat verzoeker niet meer illegaal in het Rijk zou verblijven. Volgens verweerder brengt een eventuele schorsing/nietigverklaring van het in casu bestreden bevel om het grondgebied te verlaten geen wijzigingen met zich mee ten aanzien van verzoekers (illegale) verblijfssituatie. Volgens verweerder zal bijgevolg na een eventuele schorsing/nietigverklaring van het in casu bestreden bevel, een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis moeten worden gebracht van verzoeker die illegaal in het Rijk verblijft.

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker na een gunstige beslissing op 27 juni 2007 genoot van een tijdelijk en voorwaardelijk verblijfsregime op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet en dat hij in dit kader in het bezit was van een tijdelijke verblijfsvergunning tot 27 juni 2008. In tegenstelling tot wat verweerder betoogt, heeft verzoeker wel degelijk belang om het bevel om het grondgebied te verlaten aan te vechten. Het betreft immers een bevel om het grondgebied te verlaten waarvan de motivering ondermeer stelt dat verzoeker niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden. Ook al verplicht een nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing verweerder niet om voor verzoeker een gunstige beslissing te treffen, die vernietiging brengt het bestuur er wel toe de beoordeling van verzoekers aanvraag tot verlenging van het verblijf

over te doen en de door het arrest vastgestelde onregelmatigheid recht te zetten. Hiermee krijgt verzoeker uitzicht op een nieuwe beslissing die gunstig kan zijn, wat ontegensprekelijk gevolgen heeft voor de tweede bestreden beslissing. Hieraan ontleent verzoeker derhalve wel degelijk een deugdelijk belang. Verweerder toont bovendien niet aan op basis van welke bepaling hij verplicht zou zijn na een eventuele vernietiging van het bestreden bevel een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten te betekenen

De exceptie van onontvankelijkheid van het beroep, opgeworpen voor zover het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing, wordt derhalve verworpen.

3. Over de gegrondheid van het beroep.

Uit de bespreking van onderstaande middelen blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

Voor wat betreft de eerste bestreden beslissing:

3.1. De eerste bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

“Overwegende dat betrokkene een aanvraag tot verblijfsmachtiging heeft ingediend op basis van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 op 29/03/2007. Dat dit verzoek door onze diensten ontvankelijk en gegrond werd verklaard waarna betrokkene in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig van 05/07/2007 tot 27/06/2008.

Overwegende dat op 09/07/2008 onze diensten verzocht werd betrokkene een nieuwe verblijfsverlenging toe te staan.

Overwegende dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), met name: betrokkene diende een aanvraag tot verlenging van zijn BIVR in op naam van A., B. geboren op (...) (alias D. A.). Het voorgelegde medisch attest is echter opgesteld op naam van A., B. geboren op (...). Bijgevolg is dit medisch attest niet correct gepersonaliseerd.

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

1) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, of

2) dat betrokken lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar zijn land van herkomst of het land waar hij gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 EVRM.”

3.2. Verzoeker werpt, in wat als een eerste middel kan beschouwd worden, de schending op van “artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.”

3.3. Verzoeker stelt:

“(…) De bestreden beslissing houdt een flagrante schending in van artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

Dit artikel bepaalt het volgende Art. 9. De vreemdeling die gemachtigd werd tot beperkt verblijf op grond van artikel 9ter van de wet, wordt geacht niet meer te voldoen aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden in de zin van artikel 13, § 3, 2°, van de wet, indien de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van

deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet voorbijgaand karakter hebben. Nergens in de motivering van de bestreden beslissing blijkt of verweerder voldaan heeft aan deze verplichting zoals opgelegd in artikel 9 van het voormelde KB van 17/05/2007. Integendeel, verweerder beperkte zich ten onrechte tot een loutere melding dat het voorgelegde medisch attest niet correct gepersonaliseerd zou zijn (omdat de geboortedatum op het medisch attest niet correspondeert met deze van verzoeker) ; zonder zelfs een begin van (inhoudelijk, medisch) onderzoek te voeren of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbij gaand karakter hebben”

3.4. Verweerder stelt het volgende: “(...) Uit de deugdelijke motieven van de bestreden beslissing (...) blijkt zeer duidelijk dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging (op naam van D.A.) werd toegestaan niet langer bestaan. Inderdaad legt verzoeker geen medisch attest voor op naam van D.A., geboren op 10.09.1984. (...) Zoals eveneens hoger blijkt, werd ter dege verwezen naar artikel 9 van het K.B. voormeld in de motieven van de bestreden beslissing en werd uiteengezet op welke wijze de omstandigheden veranderd waren. (...) Overigens dient de verwerende partij vast te stellen dat het medisch attest A. een volstrekt andere medische problematiek betreft dan deze van D. zoals die blijkt uit het medisch attest n.a.v. waarvan de machtiging initieel werd toegestaan(...).”

3.5. Artikel 13, § 3, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :

1° (...);

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden; (...).”

Artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoerings-modaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (BS, 31 mei 2007), waarnaar de bestreden beslissing verwijst, bepaalt het volgende: *“De vreemdeling die gemachtigd werd tot beperkt verblijf op grond van artikel 9ter van de wet, wordt geacht niet meer te voldoen aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden in de zin van artikel 13, § 3, 2°, van de wet, indien de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben.”*

3.6. Artikel 9 van voormeld koninklijk besluit van 17 mei 2007 lijkt de omzetting te zijn van de betrachting van de wetgever, vermeld in de memorie van toelichting aangaande de invoering artikel 13,§3, van de Vreemdelingenwet: *“(…) In antwoord op een opmerking van de Raad van State moet worden opgemerkt dat, in overeenstemming met artikel 13, § 3, van de wet in ontwerp, de minister of diens gemachtigde aan de vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf van beperkte duur op basis van artikel 9ter, een bevel kan geven om het grondgebied te verlaten indien een belangrijke en permanente wijziging van zijn situatie zal worden vastgesteld.”* (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p.73).

3.7. De bestreden beslissing strekt ertoe vast te stellen dat verzoeker bij zijn aanvraag tot verblijfsverlenging om medische redenen een medisch attest op dezelfde naam heeft overgemaakt als bij de oorspronkelijke aanvraag, maar met een andere geboortedatum. De gemachtigde van de minister leidt hieruit bijgevolg af dat het medisch attest niet correct werd gepersonaliseerd. Zoals verzoeker terecht opmerkt, heeft de gemachtigde van de minister echter nagelaten na te gaan of de verandering van omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft, en of met andere woorden verzoekers medische situatie

die aanleiding gaf tot de toekenning van een tijdelijke verblijfsmachtiging zodanig gewijzigd is dat deze machtiging niet langer nodig is. De Raad ziet moeilijk in hoe uit het *“niet correct gepersonaliseerd attest”* kan afgeleid worden dat verzoekers medische situatie het voorwerp is van een voldoende ingrijpende verandering met een niet-voorbijgaand karakter. Daar waar de verwerende partij in haar nota opwerpt dat *“het medisch attest A. een volstrekt andere medische problematiek betreft dan deze van D. zoals die blijkt uit het medisch attest n.a.v. waarvan de machtiging initieel werd toegestaan (...)”* dient de Raad vast te stellen dat dit niet in de bestreden beslissing kan gelezen worden. De a posteriori-motivering van de bestreden beslissing door verweerder is derhalve niet dienstig.

Het eerste middel is gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. Derhalve worden de overige middelen die betrekking hebben op de eerste bestreden beslissing niet besproken, aangezien de eventuele gegrondheid ervan niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

Voor wat betreft de tweede bestreden beslissing:

3.8. Het bevel om het grondgebied te verlaten werd als volgt gemotiveerd:

“De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de beperkte tijd waartoe hij gemachtigd werd (artikel 13, § 3, 1° van de wet van 15 december 1980, gewijzigd bij artikel 12 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980).

De betrokkene voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden (artikel 13, § 3, 2° van de wet van 15 december 1980, gewijzigd bij artikel 12 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980).”

3.9. In wat als een derde middel kan beschouwd worden, waarvan redelijkerwijze kan worden aangenomen dat het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing, werpt verzoeker een schending op van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de Mens (EVRM).

3.10. Verzoeker betoogt als volgt:

“Uit het door verzoeker voorgelegde medisch attest bleek dat een adequate medische behandeling in zijn herkomstland uitgesloten waardoor een terugkeer onmogelijk is.

Een plotse onderbreking van de huidige medische begeleiding en een gedwongen terugkeer van verzoeker naar zijn land van herkomst, houdt dan ook een schending in van artikel 3 E.V.R.M.

Artikel 3 van het E.V.R.M. bepaalt het volgende

Artikel 3 : Verbod van foltering

Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen Een terugkeer naar zijn land van herkomst is -minstens in de huidige omstandigheden- in die optiek voor verzoeker totaal niet aangewezen.

Gelet op deze moeilijke omstandigheden is het dan ook van belang dat de verdere noodzakelijke medische behandelingen in België kunnen blijven voortgezet worden.

Gelet op de kwetsbare toestand van verzoeker houdt een terugkeer naar zijn herkomstland wel degelijk gezondheidsrisico's in voor hem gezien de lopende medische hulpverlening alsdan in het gedrang komt.”

3.11. De Raad verwijst naar de bespreking van het eerste middel. Aangezien aan verzoeker in het verleden een verblijfsmachtiging werd toegekend om medische redenen, dient aangenomen te worden dat verzoeker doet blijken dat, door het treffen van een bevel om het grondgebied te verlaten, zonder dat werd uitgemaakt of de medische situatie die aanleiding gaf tot de toekenning van een tijdelijke verblijfsmachtiging aan verzoeker zodanig gewijzigd is dat deze machtiging niet langer nodig is, er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat, in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, hij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling.

De verzoekende partij heeft een gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd tegen de twee bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Vernietigd worden:

- de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 16 oktober 2008 tot weigering van de aanvraag tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf, verleend op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen
- het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 7 november 2008.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend en negen door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. EKKA